

6. Závěr

Tak jako se jednotlivé kraje liší navzájem věkovým či vzdělanostním složením obyvatelstva nebo strukturou domácností, liší se i z hlediska velikosti, způsobu užívání a vybavení domovního a bytového fondu.

Většina ukazatelů charakterizujících domovní a bytový fond je výrazně ovlivněna podílem rodinných a bytových domů z celkového domovního fondu. Přitom nejvyšší podíly rodinných domů jak v domovním tak i v bytovém fondu jsou v krajích Zlínském, Vysočina a Středočeském, naopak nejnižší podíly rodinných domů jak v domovním, tak v bytovém fondu jsou v Praze a Karlovarském kraji.

Největší přírůstky bytového fondu v letech 1991-2001 byly zaznamenány v krajích Jihočeském, Libereckém a na Vysočině. Obydlený bytový fond se v těchto letech zvýšil relativně nejvíce v krajích Karlovarském (spolu s Plzeňským a Moravskoslezským krajem jediné tři kraje s výraznou převahou obydlých bytů v celkovém přírůstku bytového fondu v těchto letech), Jihočeském a Zlínském.

Nejvyšší podíly neobydlených bytů jsou v krajích s vysokými podíly rodinných domů – Středočeský, Jihočeský, Jihomoravský, ale také v Praze, kde je podíl rodinných domů naopak nejmenší. Nejnižší je tento podíl ve Zlínském, Olomouckém a Libereckém kraji, ale především v kraji Karlovarském.

Obdobně vlastnictví domovního fondu a právní důvod užívání bytu jsou podstatně ovlivněny strukturou domovního a bytového fondu podle druhu domu. Největší podíl domů v soukromém vlastnictví a současně nejvyšší podíl bytů ve vlastním domě je ve Středočeském a Zlínském kraji a na Vysočině, nejnižší podíly domů v soukromém vlastnictví a bytů ve vlastním domě jsou v Praze, Karlovarském a Ústeckém kraji.

Z porovnání údajů o velikosti bytu podle obytné plochy s daty o velikosti bytu podle obytných místností je zřejmé, že největší byty jsou v krajích s vysokým podílem bytů v rodinných domech (Středočeský a Zlínský kraj, Vysočina), naopak nejmenší byty v krajích s vysokým podílem bytů v bytových domech (Praha, Karlovarský, Ústecký a Moravskoslezský kraj).

Nejvyšší podíly bytů napojených na veřejné sítě jsou celkem logicky v Praze, nadprůměrně vysoké podíly u těchto ukazatelů jsou ještě u Karlovarského, Ústeckého a Moravskoslezského kraje. Vysoce podprůměrné hodnoty naopak vykazují Královohradecký kraj a především Středočeský kraj (ve vybavení plynem je na předposledním místě, ve vybavení vodovodem a kanalizací na místě posledním).

Nejnižší počet osob na obytnou místnost a nejvyšší obytná plocha na osobu byly zjištěny ve Středočeském, Plzeňském a Jihočeském kraji a naopak je tomu v Karlovarském a Moravskoslezském kraji.

Z hlediska vybavenosti bytovým fondem jsou na tom nejlépe kraje Jihočeský, Středočeský a Vysočina; v těchto krajích je však vysoký podíl neobydlených bytů. Nejvyšší počet obydlých bytů na 100 cenových domácností má proto Praha a Ústecký kraj, teprve pak následuje kraj Jihočeský.

Výsledky sčítání potvrdily, že určitý nedostatek bytů existuje, i když rozdílně v jednotlivých místech republiky. Ve čtyřech krajích - Zlínském, Jihomoravském, ale především v Moravskoslezském a Karlovarském jsou celkové počty bytů (včetně neobydlených) nižší než počty domácností. Přes pokles počtu obyvatel se počty domácností dále zvyšují (snižuje se totiž průměrná velikost domácností, ať již z důvodu menšího počtu dětí v rodinách či nárůstu počtu domácností jednotlivců), což zároveň vyvolává potřebu dalších bytů.